

Десетте лъжи на Господин МакМилан-Скот

Господин МакМилан-Скот, евродепутат от 29 години е главният инициатор на мощното лоби «One Seat», чиято главна цел е поставянето под въпрос на седалището на Европейския парламент в Страсбург и призовава за "единствено седалище" в Брюксел. В стремежите си за убеждение, радетелите на тази кампания не се спират пред нищо и си служат с лъжи.

- 1- **«Единственото седалище» в Страсбург е реалност от 1952**, както го потвърждават европейските договори до Лисабонският договор от 2009. Европейският съд припомни в решението си от 13 декември 2012 и задължи Европейския парламент да възтанови дванайсетте парламентарни сесии в Страсбург.
- 2- **Привържаниците на обединението на всички институции в Брюксел пледират за една отдалечена от гражданите, бюрократична и централизирана Европа.** Противниците на Страсбург оспорват приципа на географското многообразие на европейските институции, един от факторите за близост до гражданите.
- 3- **Кампанията срещу Страсбург вреди на авторитета и на имиджа на Европейския парламент.** Критикувайки организацията на Европейския парламент, опонентите на Страсбург представят в негативна светлина най-демократичната институция на ЕС, вместо да оценят значимостта на парламентарната работа извършена в Страсбург.
- 4- **Кампанията срещу Страсбург подхранва антиевропейски чувства и подсилва аргументите на евроскептиците и еврофобите.** Разпространявайки грешна информация по отношение на реалната цена на седалището и въздействието му върху околната среда, опонентите на Страсбург предоставят аргументи на противниците на европейската интеграция. На прага на предизборната кампания 2014, те насаждат идеи за една неефикасна, ненужна и пилееща парите на данъкоплатците Европа.
- 5- **Промяна в организацията на седалището на ЕП налага преговаряне на договорите.** Този процес на преговаряне не е предложен от нито една страна членка на ЕС и е крайно неуместен, в период , в който Европа е изправена пред големи предизвикателства.
- 6- **Седалището на ЕП в Страсбург струва 51,5 милиона евро на година-** за референция ви предоставяме доклада ни « le siège dans tous ses Etats » от февруари 2012. Игнорирайки тези цифри потвърдени от два бюджетни доклада на Главният секретар на Европейския Парламент, противниците на Страсбург продължават да медиатизират неверни финансови оценки, 180 милиона евро според доклада на МакМилан Скот.
- 7- **Емисиите на CO² на седалището в Страсбург възлизат на 3 250 тона годишно, за 2011,** по потвърждение на « декларация за околната среда на ЕП » или шест пъти по-ниска от неверните данни в доклада на МакМилан Скот (19 000 тона CO²). Измерванията от 2006 свидетелстват за 66% намаляване на вредните емисии и за това че в Страсбург е най- екологичната институция на ЕП.

- 8- **Страсбург е напълно достъпен град.** Пътуването с влак става все по-удобно и бързо. Петнадесет нови авиолинии до летище Страсбург Енцайм от различни дестинации са отворени от януари 2012 и други са в процес на отваряне, както и 6 нови нискотарифни авиокомпани. 2012 година беше белязана от репозиционирането на летището спрямо конкурентите (корекции на таксите).
- 9- **Дискомфорта свързан с пътуването до Страсбург за парламентарните сесии е фалшив аргумент.** Евродепутатите имат чести командировки извън Страсбург или Брюксел за заседанията на комисиите и политическите групи. Тези командировки струват на Парламента 10 милиона евро, а индикатора на вредни емисии е еквивалентен на изчисленията за седалището в Страсбург.
- 10- **Противниците на Страсбург отказват да разкрият размера на разходите свързани с евентуално преместване на седалището в Брюксел:** политическа цена, социална цена (прехвърляне на хиляди работни места) и финансова (инвестиции и разходи). Европейският парламент ще продължи да финансира разходите за поддръжка на сградите в Страсбург и Люксембург, които притежава, отричайки хипотетични финансови ограничения.

Асоциацията на младите европейски предприемачи счита че европейските граждани очакват от евродепутатите инертност и решения за излизане от кризата и съживяване на ЕС, а не дебати относно мястото и условията им на труд.